

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 24 listopada 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – CIG Pannónia Életbiztosító Nyrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-458/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 132 ust. 1 lit. c) – Zwolnienia dotyczące określonych czynności wykonywanych w interesie ogólnym – Świadczenie opieki medycznej w ramach zawodów medycznych i paramedycznych – Usługa, z której korzysta zakład ubezpieczeń w celu weryfikacji prawidłowości diagnozy poważnej choroby a także znalezienia i zapewnienia możliwie najlepszej opieki medycznej i leczenia za granicą]

(2023/C 24/14)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CIG Pannónia Életbiztosító Nyrt.

Druga strona postępowania: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

Artykuł 132 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

należy interpretować w ten sposób, że:

świadczenia polegające na weryfikacji prawidłowości diagnozy poważnej choroby u ubezpieczonego w celu określenia najlepszej dostępnej opieki zdrowotnej, mając na uwadze wyleczenie ubezpieczonego i w celu zorganizowania leczenia za granicą, w przypadku gdy to ryzyko jest objęte umową ubezpieczenia, a ubezpieczony o to wnosi, nie są objęte zwolnieniem przewidzianym w tym przepisie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 147 z 22.11.2021.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 listopada 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Nürnberg – Niemcy) – A/Finanzamt M

(Sprawa C-596/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 167 i 168 – Prawo do odliczenia VAT naliczonego – Zasada zakazu oszustwa – Łańcuch dostaw – Odmowa prawa do odliczenia w przypadku oszustwa – Podatnik – Drugi nabywca towaru – Oszustwo dotyczące części VAT przy pierwszym nabyciu – Zakres odmowy prawa do odliczenia]

(2023/C 24/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Nürnberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A

Strona przeciwna: Finanzamt M

Sentencja

- 1) Artykuły 167 i 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., w świetle zasady zakazu oszustwa

należy interpretować w ten sposób, że:

drugiemu nabywcy towaru można odmówić prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) naliczonego z tego powodu, że wiedział on lub powinien był wiedzieć o istnieniu oszustwa w zakresie VAT popełnionego przez pierwotnego sprzedawcę przy pierwszej sprzedaży, nawet jeśli pierwszy nabywca również wiedział o tym oszustwie.

- 2) Artykuły 167 i 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE, zmienionej dyrektywą Rady 2010/45/UE, w świetle zasady zakazu oszustwa

należy interpretować w ten sposób, że:

drugiemu nabywcy towaru, który na etapie poprzedzającym to nabycie był przedmiotem transakcji stanowiącej oszustwo dotyczące jedynie części podatku od wartości dodanej (VAT), którą państwo ma prawo pobrać, należy odmówić prawa do odliczenia VAT naliczonego w całości, jeżeli wiedział on lub powinien był wiedzieć, że nabycie to jest związane z oszustwem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 513 z 20.12.2021.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 24 listopada 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Belgia) – VZW Belgisch-Luxemburgse vereniging van de industrie van plantenbescherming (Belplant), dawniej VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR)/Vlaams Gewest

(Sprawa C-658/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Procedura udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego – Dyrektywa (UE) 2015/1535 – Pojęcie „przepisu technicznego” – Artykuł 1 ust. 1 – Przepisy krajowe zakazujące stosowania pestycydów zawierających glifosat przez osoby prywatne na gruntach wykorzystywanych do celów prywatnych – Artykuł 5 ust. 1 – Obowiązek zgłoszenia przez państwa członkowskie Komisji Europejskiej każdego projektu przepisu technicznego]

(2023/C 24/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VZW Belgisch-Luxemburgse vereniging van de industrie van plantenbescherming (Belplant), dawniej VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR)

Druga strona postępowania: Vlaams Gewest

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego w związku z art. 5 tej dyrektywy

należy interpretować w ten sposób, że: